

Trädet

Av Karin Boye
Ur Gömda land (1924)

När min dörr är stängd och min lampa släckt
och jag sitter svept i skymningens andedräkt,
då känner jag runt omkring mig röras
grenar, ett tråds grenar.

I mitt rum, där ingen annan bor,
breder trädet ut en skugga så mjuk som flor.
Det lever tyst, det växer väl,
det blir vad en okänd menar.

Någon andemakt, någon hemlig makt
har i trädets gömda rötter sin vilja lagt.
Jag är rädd ibland och frågar ängsligt:
Är vi så säkert vänner?

Men det lever lugnt, och det växer still,
och jag vet inte vart det strävar och vart det vill.
Det är ljuvt och trolskt att bo så nära
en som man inte känner...

STJÄRNORNA

Av *Edith Södergran*

Ur: *Dikter* (1916)

När natten kommer
står jag på trappan och lyssnar,
stjärnorna svärma i trädgården
och jag står i mörkret.
Hör, en stjärna föll med en klang!
Gå icke ut i gräset med bara fötter;
min trädgård är full av skärvor.